

**Arhivska oznaka:**  
HR-HDA-1939-709

**Naslov:**  
Ljubavne zgode Katje Kellerove

**Vrijeme nastanka:**  
1919-1919 g.

**Razina:**  
Komad

**Sadržaj:**  
LJUBAVNE ZGODE KATJE KELLEROVE

Glavna lica: Knez Isensee – Leopold von Ledebour; Nasljednji grof Otokar – Reinhold Schunzel; Šumarnik Prerow – Adolf Klein; Franjo – Paul Hartmann; Sabine von Pellet – Margarete Schon; August Keller – Paul Kaufmann; Marija – Margarete Kupfer; Katja – Irmgard Bern; Šumar Laborius – Wilhelm Diegelmann; Gertruda – Helene Korner

Ovaj film priča tragičnu sudbinu lijepje jedne griješnice, koja kreće stazom propasti uslijed somnambulističke sigurnosti, pod pritiskom baštinjene čutilnosti, krivog uzgoja i besavjesne okoline.

-Balkan kino, 12.04.1920., vidi zbirka Stakić

**Količina:**  
1.0 Komad

**Vrsta gradiva:**  
Tekstualni zapisi

**Pismo:**  
Latinica

**Posjednik:**  
Hrvatski državni arhiv

**Oznaka arhiva:**  
HR-HDA

**Status dostupnosti:**  
JAVNO

**Napomena:**  
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

**Vrsta sadržaja:**  
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:  
HR-HDA-1939-187

Naslov:  
Crna kuverta

Vrijeme nastanka:  
1922-1922 g.

Razina:  
Komad

Sadržaj:  
CRNA KUVERTA

Osobe: Georg Wells, veleindustrijalac – Adol Klein; Gaby, njegova kći – Inge Helgard; Blackwood – Albert Paulig; Doornail – Erich Sandt; Sonja Wladewska – Else Bodenheimer; dr. Terlan, fizičar – Charly Berger; Skrull, bilježnik – Fritz Russ; Harry Peel – Harry Piel; Greif i Cezar – psi Harry Piel

Harry Peel se jedne zime zavukao u svoju gorsku kućicu sa svoja dva vjerna psa i odlučio tu prezimiti. On je iznenada bio osiromašio. Banka, gdje je imao uložen svoj novac, bankrotirala je i obustavila plaćanja, pa je tako ostao bez svega. Peelu su u sniježnim planinama sporo prolazili dani. Svako poslije podne pošao bi u sniježne brdine s Greifom i Cezarom, pa bi tako lutao sve dok ne bi pao prvi zimski suton. Onda bi se vratio, da si naloži peč u čednoj sobici. Greif i Cezar bi mu donosili drva i u svemu ga potpomagali. Jednoga dana su psi opet otišli po drva, ali se dugo nijesu vratili. Peel je sveudilj cijepao drva i na njih već skoro i zaboravio, kad li mu se oni oglasili jakim lavežom. Nema sumnje, netko strani je bio u blizini. I doista. Jedan pas je Peelu donio nečiji rubac, na kojem je bila napisana jedna jedina riječ: Pomoć. Peel nije oklijevao, već se dao na posao. Izašao je s Greifom i Cezarom, koji su ga vodili. Na drugom brijegu imala su četvorica lopova svoju kućicu. U nju su odvukli neku gospodjicu i još dva gospodina, koji su pošli u bregove, da se naužiju zimskoga športa i prirodnih krasota. Peel se s lopovima uhvatio u koštac i spasio otmenu damu i njezine pratioce. Dama je bila miss Wells, kći najbogatijega Američana Georga Wellsa. Njezin otac, koji se nalazio u hotelu K sniježnoj dolini očajavao je, jer je mislio, da mu je kći izgubljena. U pravi čas ju je Peel doveo u hotel. Gaby Wells pozvala je kasnije Peela na čaj. On se pozivu odazvao i tom se prilikom upoznao s drom. Terlanom, fizičarom, te s njim imao neugodan konflikt. Dr. Terlan je naime pokazivao sliku glumice Wladewske i hvastao se njenom ljubavlju, našto ga je Peel ukorio. No Terlan se Peelu narugao i upleo u tu porugu ime Gaby Wellsove, našto mu je Peel dao zaušnicu. Od toga časa bio mu je Terlan smrtni neprijatelj. Medjutim je Peel u novinama pročitao, da se traži odvažan i energičan čovjek za izvedenje neobične misije. Nagrada za tu misiju bila je 100.000 dolara. Peel je na nagovor bilježnika Skrulla odlučio preuzeti tu odgovornu zadaću. Od toga je časa uvijek u crnoj kuverti primao upute od nepoznate osobe, te njezine zapovijedi. Peel je radio savjesno po zapovijedima neznanca. U pismu mu je bilo označeno, da će s drom. Terlanom imati mnogo posla i neka zapamti to ime. Peel je pukim slučajem sproveo glumicu Wladewsku na kolodvor. Putem mu je ona ispričala svoje odnose spram dra. Terlana, s kojim se već odavna raskrstila, jer ga je progledala. No dr. Terlan im je obojici htio skuhati poparu i preobukao se u kočijaša. Ali Peel ga je pravodobno preopoznao i osujetio njegovu zločinačku nakanu. U zraku se nastavila borba. Peel je još pravodobno stigao na kolodvor, da isprati Wladewsku. Vrativši se u svoj hotel, našao je daljnje zapovijedi u crnoj kuverti. Drugoga dana imala je Gaby Welesova putovati zrakoplovom. To je dozano Terlan i slijedio ju. Peel je slijedio obojicu. U zrakoplovu se uhvatio u koštac s Terlanom, koji je htio eksplozijom uništiti Zeppelin. Peel je nadvladao Terlanu i spasio Gaby Wellsovu.

- 13.12.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:  
1.0 Komad

**Vrsta gradiva:**

Tekstualni zapisi

**Pismo:**

Latinica

**Posjednik:**

Hrvatski državni arhiv

**Oznaka arhiva:**

HR-HDA

**Status dostupnosti:**

JAVNO

**Napomena:**

Arhivistički sređeno

**Vrsta sadržaja:**

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:  
HR-HDA-1939-341

Naslov:  
Fantom

Vrijeme nastanka:  
1922-1922 g.

Razina:  
Komad

Sadržaj:  
FANTOM

po istoimenom romanu Gerharta Hauptmanna

Osobe: Lorenz Lubota – Alfred Abel; Njegova majka – Frida Richard; Melanija – Aud Egege Nissen; Hugo – H. H. v. Twardowski; Knjigoveža Starke – Karl Ettlinger; Marija – Lil Dagover; Gospođa Schwabe – Grete Berger; Vigočinski – Anton Edthofer; Barunica – Ilka Gruning; Melita – Lya De Putti; Trgovac željezom Harlan – Adolf Klein; njegova žena – Olga Engl, Podvornik – Heinrich Witte

U prijatnoj kućici, koja je sva isprepletena girlandama cvijeća, živi Lorenz Lubota sa svojom ženom Marijom. Ali on nije sretan i veseo, kako bi u toj ljupkoj okolini morao biti, već se u njegovim crtama lica zapažaju tragovi muke i boli. Tad mu žena Marija donese knjigu, koju je njezin otac sam uvezao, da Lorenz u nju napiše povijest svoga života i da se tako oslobodi svojih bolnih uspomena. I Lorenz počne da piše: Lorenz Lubota, pisar na magistratu, živi više u svijetu svojih sanja i knjiga, nego pravim, zbiljskim životom, koji obiluje tolikim tamnim stranama. Njegova majka, ostarjela i obnemogla, nastoji da njegovome mlađem bratu Hugi i sestri Melaniji učini život snosljivijim. Ali Melanija, ljepuška i puna života, ne podnosi stegu materinjega doma, slijedi zamamne pozive vanjskoga svijeta i tako nanosi majci, osim brige i nevolje, još i sramotu. Lorenzu, koji je samo sanjar, jedina je majčina potpora. On ljubi čistom ljubavlju Mariju Starke, kćer knjigoveže. Jednoga dana, kad je Lorenz upravo polazio na magistrat, sruše ga dva vatrena konja na tle. Veronika Harlan, mlada i krasna djevojka, koja je upravljala kočijom, požuri se k njemu. Lorenz nije bio ranjen. Ali od toga časa se pojava te mlade djevojke poput kakovoga fantoma usjekla u njegov mozak. Smućen i bez šešira letio je za njom. Više se nije brinuo za sestru Melaniju, nije mu bilo stalo ni do toga, što je izgubio mjesto, nije mario ni za ljubav zaručnice Marije. Pritom je još htjela neseća, da je stari knjigoveža Starke, kojemu je Lorenz bio dao nekoliko svojih pjesama, držao ove majstorskim djelima i Lorenzu izrazio svoje udivljenje. Lorenz, do sada radin i čestit čovjek, pohrli tetki Schwabe, škrtolj lihvarci, da mu dade novaca, koji će mu omogućiti ulaz u veliki svijet, za koji ga je – kako je on mislio – odredio njegov genij, i u kojem živi Veronika. Tetka, koja je vjerovala u Lorenzovu čestitost, dade mu zatraženi novac. Ali njezin ljubavnik Vigočinski odvuče Lorenza u neki noćni lokal, u kojem Lorenz nikada prije nije bio. Tu se na svoj užas sretne sa Melanijom, svojom sestrom i od toga časa ljubovcom Vigočinskijevom. Drugo jutro pohiti k trgovcu Harlanu i zaprosi njegovu kćer Veroniku. Harlanovi ga drže za nedužnu budalu i obećaju mu sve i sva. Od Harlana otiđe Lorenz u neki elegantan restaurant i kad dođe do jednoga stola, gdje su sjedjele dvije dame, stane kao ukopan. Pred njim je bila Melitta i majka joj, barunica. Melitta je nalikovala kao jaje jajetu njegovom idealu Veroniki. Samo što su njezine crte lica pokvarenije, a usta ciničnija. Lorenz više ne može da razlikuje fantom od zbilje i pušta, da ga Melitta zavađa. Za nju se silno zadužuje kod tetke Schwabe. Majka ne razumije nenadano promjenu svoga prije toli poslušnoga sina i oboli. Marija Starke, koju je Lorenz sasvim zaboravio u svojoj omami, brižno ju njeguje. Međutim gospođa Schwabe postaje nepovjerljiva i prijeti se sudom. Bez ikakve potpore i sve jače gonjen strašnim fantomom, koji mu se upio u sav život, Lorenz postaje žrtvom Vigočinskoga i sukrivcem strašnoga zločina. Lorenz Lubota bje zatvoren među hladne zidove tamnice. Pa ipak! Kad je

odbila ura njegovoga oslobođenja, čekala ga je Marija Starke sa svojim ocem vani pred vratima, da ga odvede u njegov novi dom. Uz nju je on duševno ozdravio i preporodio se. Čista ljubav mlade žene donijela mu je unutrašnje izbavljenje.

-Balkan kino 17.04.1923., vidi zbirka Stakić

**Količina:**

1.0 Komad

**Vrsta gradiva:**

Tekstualni zapisi

**Pismo:**

Latinica

**Posjednik:**

Hrvatski državni arhiv

**Oznaka arhiva:**

HR-HDA

**Status dostupnosti:**

JAVNO

**Napomena:**

Arhivistički sređeno

**Vrsta sadržaja:**

Tekstualni dokumenti

**Arhivska oznaka:**  
HR-HDA-1939-1117

**Naslov:**  
Posljednja borba

**Vrijeme nastanka:**  
1923-1923 g.

**Razina:**  
Komad

**Sadržaj:**  
POSLJEDNJA BORBA

**Glumci:** Harry Peel – Harry Piel; John Evans – Adolf Klein; Evelin – Inge Helgard; profesor Ravello – Charley Berger; Chilton – Carl Platen

John Evans, veleindustrijalac i profesor Ravello, izumitelj, bili su smrtni neprijatelji osobito od onoga časa, otkad je Ravello silom odveo Evansovu kći Evelynu od kuće i protiv njene volje se s njome vjenčao. Evelynina je na tu zakonitu vezu pristala samo zato, da spasi svoga ljubljenoga Harry Peela, kojega je Ravello zatvorio. Harry Peel nije prestajao biti na oprezu, jer mu je njegov najljući neprijatelj uvijek radio o glavi. Peel se često sastajao sa svojom dragom Evelynom, koja je boravila, premda vjenčana, u kući svoga oca. Jednoga dana pozvao je stari Evans svoju Evelynu i Harry Peela na malu zabavicu u City hotel. Ravello, koji ih je na svakom koraku slijedio, skovao je opet paklensku osvetu. Upotrebio je lopovski trik i oteo Evelynu. Odveo ju je u svoj dvorac, koji je bio u pećinama i sakriven očima cijeloga svijeta. Peel je očajavao. Ta gdje da nađe Evelynu, koju je toliko obožavao i kojoj je od Ravella zacijelo prijetila silna opasnost. Pukim slučajem otkrio je Evelynin trag i došao u Ravellove odaje. Tu je imao šta i vidjeti. Električni strojevi radili su punom parom, Ravelo se silno naprezao, da stavi u gibanje svoga električnoga čovjeka. To mu je i uspjelo. Taj strašni električni čovjek, prava nakaza, progonio je Evelynu iz sobe u sobu. Harry Peel je odlučio toj okrutnoj igri učiniti kraj. Posljednji put se uhvatio u koštac sa Ravellom. Ovajput je to bila krvava i posljednja borba. Oba protivnika valjala se po podu ogrezla u krvi, a električni čovjek kročio je sve dalje i dalje, do balkona, i još dalje, zakoraknuo je i survao se u dubinu. Nastao je silan prasak i eksplozija. Pod ruševinama je izdisao demonski Ravello, a Harry Peel je kroz plamen iznesao svoju ljubljenu Evelynu iz toga strašnoga pakla.

-Balkan kino, 29.12.1929., vidi zbirka Stakić

**Količina:**  
1.0 Komad

**Vrsta gradiva:**  
Tekstualni zapisi

**Pismo:**  
Latinica

**Posjednik:**  
Hrvatski državni arhiv

**Oznaka arhiva:**  
HR-HDA

**Status dostupnosti:**  
JAVNO

**Napomena:**

Arhivistički sređeno

**Vrsta sadržaja:**

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:  
HR-HDA-1939-1658

Naslov:  
Žena sa milijunima

Vrijeme nastanka:  
1923-1923 g.

Razina:  
Komad

Sadržaj:  
ŽENA SA MILIJUNIMA

Pustolovni film u 3 djela. Dio I: HITAC U PARISKOJ OPERI. U glavnoj ulozi:  
Ellen Richter

Osobe: Mahmud Nedif – Eduard v. Winterstein; Anateole Pigeward – Georg Alexander; Leonidas Kleptomanides – Karl Huszar; Stuart Hardington – Anton Pointner; Knez Naburiov – Adolf Klein; Nedifov adjutant – Arthur Bergen; Gospodar Valone – Hermann Picha; konobar – Carl Geppert; služavka – Frieda Richard; učitelj plesa - Karl Harbacher; kneginja Smaragda Naburiov – Ellen Richter

Ovaj je film sniman na ekspediciji, koja je vodila preko Verone, Venecije, Trsta, Portoroza, Pirana, Bara, Brindisa, Krfa, Korinta, Atene, Dandanela i Carigrada kroz Bospor do Crnoga mora i preko Varne, Sofije, Beograda, jezera Sarda i Budimpešte natrag u Berlin

Sadržaj:  
Silvestrovo je. U danskoj se operi zabavlja staro i mlado, ružno i lijepo. I gruzinijanska kneginja, Smaragda Naburiov, ovdje je. Ima bijelu periku i kostim pierette. Nemirna je i šiba očima na sve strane. Nekoga traži. Eno, sad ga je zapazila. To je Mahmud Nedif, smrtni neprijatelj njen i njenoga oca. Smaragda, brzo u davnoj smišljenoj odluci, pošla je za Mahmudom i u njegovu ložu. I tad ... Prasak. Hitac je Mahmuda pogodio u prsa i on se srušio polumrtav. Smaragda je pobjegla u englesko poslaništvo, gdje ju je sakrio njen davni prijatelj Stuart Hardington. On se baš spremao, da otpremi transport zlata preko granice, pa je predložio Smaragdi, da podje s njim, jer će se tako spasiti od progona. Anatole Pigeward, navodno nadareni neki inženjer, ispričao je međjutim Hardingtonu o svom poznanstvu sa Smaragdom. Jedan pariski konzorcij poslao je Pigearda u Gruziniji sa zadaćom, da pronadje vrelo petroleja. U ono je doba bio Mahmud Nedif, guvernerom Dagestana, a u Smaragdinog oca zaprosio je njenu ruku, što je ovaj odbio. Smaragda ga takodjer nije voljela. Da se osveti, oduzeo je Nedif Smaragdinom ocu zemljište, koje je u sebi sadržavalo petroleja, a kad mu je Pigeward pisao, da je od petrolejskog konzorcija, koji se u Parisu utemeljio, sakupio 10 milijona franaka, pohitio je u Paris i u hotelu odsjeo pod krivim imenom Na plesu ga je opazila Smaragda i pucala u nj. Sad je Hardington znao, zašto je Smaragda zamolila njega, da je sakrije. On joj je obećao pomoć, a i Pigeward se stavio u službu lijepe Gruzijanke. Oni su sve troje odputovali u vagonu, u kojem je bilo zlato. Kleptomanides, član družbe Mahmud Nedif & Co., ukrao je zlato, a krivnja je pala na Hardingtona i Smaragdu. U Valoni su za njima odredili svestranu potragu.

-prikazano u Balkan kinu 03.01.1924.

Dio II: KNEZ BEZ ZEMLJE

Osobe: Mahmud Nedif – Eduard v. Winterstein; Anatole Pigeward – Georg Alexander; Leonidas Kleptomaidas – Karl Huszar; Stuart Hardington – Anton Pointner; Knez Naburiov – Afolf Klein; Nedifov adjutant - Arthur Bergen; starješina Valone – Hermann Picha; starješina Antivara – Georg Baselt; Dagestanski šah – Leonhard Haskel; knez Selim – Hugo Flink; poručnik Erdoffy, njegov adjutant – Muchsin Bey Ertogroul; Arhimandrit

– Max Laurence; Vali Dagestana – Mac Kronert; prvi dioničar – Henry Bender; drugi dioničar – Karl Geppert; Princesa Smaragda Naboriov – Ellen Richter

Originalne snimke iz Venecije, Portoroza, Krfa, Korinta, Dardanela, Carigrada i iz luka Crnoga mora

Sadržaj:

Dok su u Parisu alarmirali svi organi za javnu sigurnost, da čim prije podju u potjeru za princesom Smaragdom, dotle je dagestanski nasljednik prijestolja, princ Selim, uživao u Budimpešti sve slasti i lasti raja zemaljskog. Napokon se ipak morao oprostiti od sviju svojih ljubavnica iprijatelja i krenuti kući. Sudbina je htjela, te se na ladji sreo sa Smaragdom i Hardingtonom. Smaragda se izdavala za plesačicu, samo da kneza ulovi u svoju mrežu. Hardington i Smaragda svladali su kneza i odveli ga za taoca na osamljen otok. Smaragda je zasnovala lukav plan. Ona se obukla u kneževu uniformu i pošla u Dagestan i izdajući se za princa Selima, samo da oslobodi svoga oca, koji je još uvijek čamio u tamnici. Ta joj varka nije uspjela, jer ju je u najsudbonosnijem času prepoznao Mahmud Nedif i raskrinkao ju, te bacio u zatvor. Princ Selimu je međjutim uspjelo pisati kući i javiti o čemu se zapravo radi. Sad je Mahmud Nedif došao na famoznu ideju, da se naime sam proglasi nasljednikom dagestanskog prijestolja. On je mirne duše prepustio kneza Selima njegovomu usudu.

-prikazano u Balkan kinu 06.01.1924.

Dio III: CARIGRAD – PARIS

Osobe: Mahmud Nedif – Eduard v. Winterstein; Anatole Pigeard – Georg Alexander; Leonidas Kleptomanides – Karl Huszar; Stuard Hardington – Anton Pointner; Knez Naburior – Afolf Klein; Nedifod Adjutant – Artur Bergen; Dagenstanski šah – Leonard Haske; knez Selim – Hugo Flink; krotitelj zvjeradi – Hermann Picha; učitelj plesa – Karl Harbacher – princesa Smaragda Naburior – Ellen Richter

Sadržaj:

Princesa Smaraga, koju je Mahmud Nedif osudio na smrt, oslobodila se i utekla. Na brodu je zatekla Kleptomanidesa, koji je ukrao onih 10 milijuna. Sad je započela hajka. Kleptomanides je naime stalno držao, da je Smaragda već odavna u grobu. Da se spasi, obećao je, da će za nju raditi. Pigeard je takodjer bio privržen Smaragdi. Princ Selimu pak ispričala je Smaragda svoju povijest, a on joj je sve oprostio i pohitio kući, da svrgne s prijestolja Mahmuda Nedifa i pomogne Smaragdi osloboditi sve njene uapšene prijatelje. Međjutim su Pigeard i Kleptomanides vlastitom krivnjom dospjeli u zatvor, a Hardingtona je uhvatio Nedif i osudio na smrt. Princ Selim je u zadnji čas spriječio izručenje osude. Vidjevši, da je igru doigrao, Mahmud Nedif se sam ustrijelio. Tako je nestao začetnik sviju zločina. Hardington i Smaragda našli su se opet u Parisu, ali onda već kao sretni zaručnici.

-prikazano u Balkan kinu 09.01.1924.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:  
HR-HDA

Status dostupnosti:  
JAVNO

Napomena:  
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:  
Tekstualni dokumenti